

מסרים פיקודיים מרכזיים:

דבקות במשימה לאור המטרה

בימים ההם: המכבים מסמלים עבורנו מופת של נחישות והתמדה במאבקם למען חירות לאומית מתוך אמונה עמוקה בצדקת הדרך. בתחילת דרכם הם היו קבוצה קטנה של לוחמים נחושים שהתייצבו מול אימפריה אדירה - הם לא נרתעו מהאתגר העצום שניצב בפניהם, ודבקו במשימתם על מנת להבטיח את החירות לדורות הבאים.

בזמן הזה: אנחנו, חיילי צה"ל ומפקדין, ממשיכים לפעול בהתקפה ובהגנה במספר זירות במטרה להבטיח את בטחון העם והמדינה. מאבקנו הוא חוליה בשרשרת הגבורה של מגינים ולוחמים שפעלו לאורך הדורות בדבקות במשימה עד כדי חירוף הנפש, למען הבטחת חירות העם בארצו.

אהבת המולדת

בימים ההם: המאבק לחירות של המכבים היה כרוך בתודעת הקשר הבלתי נפרד בין העם לבין מולדתו. בליבם פיעם הקשר העמוק למולדת שבא לידי ביטוי במילותיו של שמעון המכבי: "לא ארץ זרה לקחנו ולא קניין זרים כבשנו, כי אם נחלת אבותינו שנקרעה מעלינו ביד אויבנו".

בזמן הזה: מילותיו של שמעון מהדהדות את ערך אהבת המולדת והנאמנות למדינה המהווה חלק משורשי צדקת הדרך במאבקנו המתמשך להגן על מדינתנו מפני אימים ואויבים, ואת זכותנו לחיות בחירות ובביטחון במולדתנו ההיסטורית.

חוסן ולכידות

בימים ההם: למרות ההצלחה של המכבים לשחרר את בית המקדש בתוך שלוש שנים בלבד מפרוץ המרד, הרי שהדרך אל החירות הלאומית נמשכה למעלה מ-20 שנים של קרבות קשים ואבידות כבדות. אי אפשר היה לעבור את התקופה הזו בלי התלכדות שורות הלוחמים בהנהגת החשמונאים למען משימתם, חרף כל קושי ואתגר.

בזמן הזה: בימים אלו, בהם נדרשים חיילי צה"ל לעמידה איתנה בגזרות השונות ולשמירה על הדריכות והמתח המבצעי, נלמד מהמכבים עוצמתה של הלכידות לעמידה במשימתנו. נגלה רעות וערבות הדדית ונפעל באחדות שורות למימוש ייעודנו בהבטחת ביטחון המדינה ואזרחיה.

דמות המפקד

בימים ההם: באישיותם של המכבים נמצאה הבנה אסטרטגית וטקטית מעמיקה, אומץ לב ויכולת תכנון, לצד הדוגמה האישית וההכרה בצדקת הדרך, כפי שניסח יהודה המכבי בנאומו ללוחמיו לפני הקרב על ירושלים: "חברי, לא תזדמן לכם שעה אחרת, שיש בה הכרח גדול יותר בעוז נפש ובבוז לסכנות משעה זו, שכן אם נילחם עכשיו באומץ לב - ניתן לנו לשוב ולזכות בחירות" (יוסף בן מתתיהו, קדמוניות היהודים).

בזמן הזה: דמותו של המפקד בצה"ל עוצבה לאור ערך הדוגמה האישית, יכולת ההניעה, המקצועיות והמיקום שלו בראש הלוחמים כשהוא קורא "אחרי". נסיף לשמש דוגמה ומופת לפקודינו ונפעל בשליחות למען משימתנו בהבטחת ביטחון המדינה ואזרחיה.

סגלי חינוך ומפקדים,

חג החנוכה נחגג שמונה ימים, מ-כ"ה בכסלו ועד ג' בטבת. השנה, נקיים את הדלקת הנר הראשון ב-14 בדצמבר ואת החג כולו נציין בין התאריכים 15-22 בדצמבר.

ימי החנוכה הם ימי שמחה שנקבעו לזכר ניצחונם של המכבים במרד נגד היוונים.

בימים אלו, בהם פועל צה"ל בחזיתות השונות בהגנה ובהתקפה במטרה להגן על אזרחי המדינה, להסיר כל איום ולאכוף את הפסקות האש בגבולות השונים, ידליקו חיילי צה"ל ומפקדין, בסדר ובמילואים, את נרות החנוכה בגזרות השונות, בבסיסים ובעורף.

האירועים אותם מציין חג החנוכה אירעו לפני למעלה מ-2000 שנים בארץ-ישראל, בשעה שהארץ היתה נתונה לשלטון הממלכה ההלניסטית הסלווקית שמרכזיה היה בסוריה. עקב מתחים בין השלטון לבין יהודי ארץ-ישראל, נאסר על היהודים לקיים את מצוותיהם ובית המקדש חולל והפך למקום פולחן יווני. כתגובה לאירועים, בשנת 167 לפנה"ס פרץ מרד בהנהגת משפחת כהנים ממודיעין, בראשות אבי המשפחה מתתיהו וחמשת בניו. המניע לפרוץ המרד היה הפגיעה בחופש הדת של יהודי ארץ-ישראל ואיום על זהותם התרבותית והלאומית. המאבק הזהותי-דתי-תרבותי היה למאבק לאומי-פוליטי, שבעקבותיו זכו יהודי ארץ-ישראל בתקופת העצמאות השנייה בתולדות עמנו - הממלכה החשמונאית (שהיתה קצרת ימים, כ-70 שנים).

מנהיג המרד בראשיתו היה יהודה המכבי, ובשנת 164 לפנה"ס שחררו הוא ולוחמיו את ירושלים, טיהרו את בית המקדש וחיידשו בו את הפולחן היהודי. לזכר אירוע זה נקבע חג החנוכה - על שם חנוכת המזבח. גם לאחר שחרור ירושלים, נמשכה המלחמה עוד כשנות דור, עד שבשנת 140 לפנה"ס הפכה יהודה לממלכה עצמאית.